

τὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον, ὠφέλιμόν γε οὔσαν τὴν ἀρε-
τὴν, φρόνησιν δεῖ τιν' εἶναι. ΜΕ. Ἐμοιγε δοκεῖ. ΣΩ.
Καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ ἄλλα, ἅ νῦν δὴ ἐλέγομεν, πλοῦτόν
τε καὶ τὰ τοιαῦτα, τοτὲ μὲν ἀγαθὰ, τοτὲ δὴ βλαβερά
εἶναι, ἅρ' οὐχ ὡς περ τῆ ἄλλῃ ψυχῇ ἢ φρόνησις ἢ γου-
μένη, ὠφέλιμα τὰ τῆς ψυχῆς ἐποίει, ἢ δὲ ἀφροσύνη
βλαβερά, οὕτως αἰ καὶ τούτοις ἢ ψυχὴ ὀρθῶς μὲν χρω-
μένη καὶ ἡγουμένη, ὠφέλιμα αὐτὰ ποιεῖ, μὴ ὀρθῶς δὲ,
βλαβερά; ΜΕ. Πάνυ γε. ΣΩ. Ὅρθῶς δέ γε ἢ ἔμ-
φρων ἡγεῖται, ἡμαρτημένως δ' ἢ ἀφρων; ΜΕ. Ἐσι ταῦ-
τα. ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω δὴ κατὰ πάντων εἰπεῖν ἔσι, τῷ
ἀνθρώπῳ τὰ μὲν ἄλλα πάντα εἰς τὴν ψυχὴν ἀνηρτη-
σθαι, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, εἰς φρόνησιν· εἰ μέλλει
ἀγαθὰ εἶναι. καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ φρόνησις ἂν εἴη τὸ
ὠφέλιμον· φαμὲν δὲ τὴν ἀρετὴν ὠφέλιμον εἶναι; ΜΕ.
Πάνυ γε. ΣΩ. φρόνησιν ἄρα φαμὲν ἀρετὴν εἶναι, ἢ τοι
ξύμπασαν, ἢ μέρος τι. ΜΕ. Δοκεῖ μοι καλῶς λέγεσθαι,
ὦ Σώκρατες, τὰ λεγόμενα. ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕ-
τως ἔχει, οὐκ ἂν εἴεν φύσει οἱ ἀγαθοί. ΜΕ. Οὐ μοι δο-
κεῖ. ΣΩ. Καὶ γὰρ ἂν που καὶ τόδ' ἦν· εἰ φύσει οἱ ἀγα-
θοὶ ἐγίγνοντο, ἢ σὺν που ἂν ἡμῖν, οἱ ἐγίγνωσκον τῶν
νέων τοὺς ἀγαθοὺς τὰς φύσεις· οὓς ἡμεῖς ἂν παραλα-
βόντες, ἐκείνων ἀποφηνάντων, ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπό-
λει, κατασημνάμενοι πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον. ἵνα
μηδεὶς αὐτοὺς διέφθειρεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφίκοιντο εἰς
τὴν ἡλικίαν, χρήσιμοι γίγνοιτο ταῖς πόλεσιν. ΜΕ. Εἰ-
κὸς γέ τοι, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐπειδὴ οἱ φύσει
εἰ ἀγαθοὶ ἀγαθοὶ γίγνονται, ἄρα μαθήσει; ΜΕ. Δοκεῖ
μοι